

N^{RO} 350.

KURJER

POLSKI

WARSZAWA

W Piątek dnia 3 Grudnia r. 1830.

Prenumerata miesięczna zlp. 2 gr. 20.

Kwar. zlp. 8. Nr pojedynczy gr. 5.

Wszystko dla wszystkich.

Dzień 29. Listopada pamiętny będzie w dziejach naszych. Długie oburzenie umysłów, zamieniło się w końcu w rewolucję. Rozpoczęła ją szkoła Podchorążych w Łazienkach; uderzyła ona na trzy pułki kiraserskie, nie mogła ich rozproszyć, ale przebiła się przez nie. W tym samym czasie inne pułki polskie uderzywszy w bębny, zgromadziły lud który po śmiej-wczorem arsenał zdobył, więźniów stanu u Karmelitów i Marcinkanek uwolnił, i przez całą noc z wojskiem naszym ucierał się z wojskiem nieprzyjacielskiem. Tylko część gwardji polskiej pod dowództwem Zymirskiego i strzeły gwardji pod dowództwem Kurnatowskiego nie działali spólnie z ludem przeciw nieprzyjacielowi. Jenerałowie Blumer, Trebicki, Hauke zastępcą ministra wojny, Żandr, wiceprezydent Lubowicki, Kurnatowski, pułkownik Meciszewski nie żyją. Pułkownik rossjiski Sass ze służącym zabici. Jenerał rossjiski Essakow, adjutant Cesarzewicza Gresset ranni w niewoli zostają. Aresztowani są jenerałowie Bontemp i Redel. Jenerał Potocki Stanisław z ran otrzymanych żyć przestał. Wojsko rossjiskie cofnęło się. Wszelako jeszcze zajmuje bliskie stolicy stanowiska. Wystąpiła w nocy z dnia 29go na 30go Listopada z pośród rady administracyjnej deputacja do główniej kwatery Cesarzewicza przywiozła

odpowiedź i wydała nazajutrz następującą odezwy:

Zważywszy nagłość obecnych okoliczności postanowiła wezwać, iakoż niniejszém wzywa do zasiadania w Gronie swoim i wspólnego z nią działania.

Xiecia Adama Czartoryskiego Senatora Woiewodę. Xiecia Michała Radziwiłła Senatora Woiewodę, Michała Kochanowskiego Senatora Kasztelana, Ludwika Hrabie Paca Senatora Kasztelana, Juliana Ursina Niemcewicza Sekretarza Senatu, Jenerała Józefa Chłopickiego.

Działo się w Warszawie dnia 30 Listopada 1830 r.

Minister Przychodów i Skarbu
(podpisano) X. LUBECKI.

Minister Stanu prezydujący
(podpisano) SOBOLEWSKI.

Za Radcę Sekretarza Stanu
Rada Stanu Nadzwyczajny.
(podpisano) J. TYMOWSKI.

Rada Amnistracyjna Królestwa mając sobie doniesioném o zapewnieniu uczynioném przez W. Xięcia Cesarzewicza, iż wydał rozkazy, aby wojska Rossyjskie, dla wstrzymania wylewu krwi bratniej, nie ważyły się i jednego przeciw Polakom uczynić wystrzału; niemniej, iż Wielki Xiążę życzy mieć wysłanych do Siebie Członków z Rady, dla wysłuchania żądań narodu naszego i w skutku onych wnijsiecia w układy, taż Rada wysłała z Grona swego deputacją, złożoną: z Senatora Wojewody Xięcia Czartoryskiego, Xięcia Lubeckiego Ministra Skarbu, Lelewela Posła Żelechowskiego, i Ostrowskiego Posła Piotrkowskiego. O skutku poselstwa tego, niezwłocznie publiczność zawiadomić nie omieszką.

w Warszawie dnia 2 grudnia 1830 roku.

Minister Prezydujący

(podpisano) Sobolewski.

Zastępujący tymczasowie

Radcę sekretarza stanu

Radca stanu nadzwyczajny

(podpisano) J. Tymowski.

OTO SĄ ODEZWY ODDZIELNIE DRUKIEM OGŁOSZONE.

Polacy! równie smutne, iak niespodziewane wypadki wieczorajszego wieczora i nocy, spowodowały rząd do przybrania do grona swego obywateli z zasług swych znanych, i do odezwania się do Was.

N. W. Xiążę Cesarzewicz, wojskom rosyjskim wszelkiego działania wzbronit; gdyż rozdwojone umysły Polaków, Polacy sami skojarzyć powinni.

Czy Polak, w krwi bratniej ma broczyć bronią swoją?

Chcieliżbyście dać światu widok największego dla kraju nieszczęścia, domowej niezgody?

Własnym umiarkowaniem, jedynie ocalić się możecie od pogrążenia się w przepaści, nad którą stoicie! Wróćcie zatem do porządku i spokojności, a wszelkie uniesienia niech przeminają z nocą, która je pokrywała.

Pamiętajcie na przyszłość drogiej, a tylu nieszczęściami skołatanęj ojczyzny; oddalcie wszystko, coby mogło narazić nawet samo jej istnienie.

Do nas będzie należało, dopełnić powinności naszej w zapewnieniu bezpieczeństwa ogólnego, w poszanowaniu Praw i Konstytucyjnych swobód krajowych.

w Warszawie d. 30 Listopada 1830.

(podpisano) Minister Stanu Prezydujący w Radzie Administracyjnej Królestwa, Wąłenty Sobolewski.

Xiążę Adam Czartoryski.

Xiążę Xawery Lubecki.

Xiążę Michał Radziwiłł.

Michał Trochanowski.

Ludwik Hrabia Pac.

Julian Ursyn Niemcewicz.

Wypis z Protokołu posiedzenia

RADY ADMINISTRACYJNEY

Dnia 1 Grudnia 1830 r.

Rada Administracyjna chcąc zabezpieczyć wszystkie części służby, które z przeznaczenia swego w obecnych okolicznościach nayneaglejszego wykonania potrzebują, postanowiła mianować Wydział Wy-

konawczy, składać się mający z Członków
grona swego:

Xięcia Adama Czartoryskiego
Xięcia Michała Radziwiłła
Xięcia Xawerego Lubckiego
Kasztelana Kochanowskiego
Generała Chłopickiego

tudzież z Senatu:

Kasztelana Dembowskiego

i z Posłów:

Joachima Lelewela

Władysława Hrabie Ostrowskiego i

Gustawa Hrabie Małachowskiego.

Wydział ten, interessa nagłe, odbywać
i rozstrzygać będzie natychmiast, a odno-
sić się będzie, wedle uznany przez sie-
bie potrzeby do całego składu Rady, w
tych przedmiotach, któreby nowych potrze-
bowały przepisów, lub nagtęy niewyma-
gały decyzji.

Minister Stanu Prezydujący

Walenty Sobolewski.

Za Sekretarza Stanu

Rada Stanu Nadzwyczajny

J. Tymowski.

Wypis z protokołu posiedzenia

RADY ADMINISTRACYINEY

Dnia 1 Grudnia 1830 rada administracji-
na powodowana nagłą potrzebą zastanie-
nia Stolicy od wszelkiego niebezpieczeń-
stwa; pragnąc ułatwić sposoby opatrzenia
Stolicy wżywność, tudzież powołać Woj-
sko do czynności dla dobra Narodu niezbe-
dnie koniecznych;

Stanowi co następuje:

Generał Chłopicki upoważnionym zostaje
wydać stosowne rozkazy względem pocho-
dów Wojska, lub zbliżania się jego i przy-
bycia do Stolicy.

Minister Prezydujący
podpisano Sobolewski.

Zastępujący tymczasowie
Radcę Sekretarza Stanu

Rada Stanu Nadzwyczajny
podpisany J. Tymowski.

KOMMISSJA UMORZENIA

Długu publicznego z reprezentantów narodu, to
jest: senatorów i posłów złożona, stawia mają-
tek publiczny w banku znajdujący się, a przez
nią dzisiaj opieczętowany pod bezpośrednią o-
pieką narodu, obywateli i wojska Polskiego.

W Warszawie dnia 30 listopada 1830 roku.

Senator kasztelan

Maciej Wodziński.

Posel wojew. Sand. ptu Szydłow.

Gustaw Małachowski.

Posel wojew. Kalis. ptu Piotrow.

Władysław Ostrowski.

Posel Lubelski sekret. sejmowy

Kalixt Morozewicz.

Sekretarz kommissji umorzenia,

A. Cichowski.

*Prezydent municypalności i policji miasta
stołecznego Warszawy.*

Odezwa do Obywateli.

OBYWATELE WARSZAWY!

Rada administracyjna królestwa powołała
mnie do przewodniczenia miastu Warszawie z
innego zapewne względu, jak przez pamięć na
czyste chęci moje, których innemi czasy na

też samę posadzie pragnąłem dawać dowody. Niegdyś mąż w sile wieku, dziś starzec obciążony laty, staje na czele was; lecz bąćcie pewni, że te same zawsze wiedą mię zamiary. Obywatele! ojczyzna zagrożona jest niebezpieczeństwem; zgoda tylko, jednością i szczerem do porządku przywiązaniem ocalić ją możemy. Nie odmawiajcie mi tak zbawiennęj pomocy. Do was possessjonaci, naczelnicy handlów, rzemiosł, fabryk przemawiam; spieszcie w szeregi straży bezpieczeństwa, niech na widok oręża w rękę waszym wszyscy mieszkancy stolicy, nie wątpią o całości swych osób i majątków. Niech czeladź i służba wasza wróćą do swoich zatrudnień będących koniecznym ich życia warunkiem; ojczyzna powoła ich zawsze, z tego zaszczytnego ustronia, skoro ich pomocy znowu potrzebować będzie. Jeśli rady doświadczonego starca mogą mieć jaką wagę, sądząc, że jedynie przez prawdziwe dobra publicznego zamiłowanie, najświętsze uszanowanie dla osób i własności, i zrzeczenie się niewczesnych zażyłości i podejrzeń, najskuteczniej dopełnimy posługi, jakiej od nas wymaga ojczyzna.

Węgrzecki.

Sekretarz jeneralny,

G. Jahołkowski.

Drukuje się już przepis utworzenia straży bezpieczeństwa w kraju, lista osób do jej organizowania powołanych.

Na murach Ratusza głównego czytamy następujący napis z poezji Mickiewicza wyity; *Witaj jutrzeńko swobody; za Tobą nadzieja sławy.* Jenerałowie rossyjscy: Richter, który dowodził dywizją gwardji, Lange, Engelmann, i Kołotów są w niewoli.

Z rozmaitych okolic Anglii dochodzą do Londynu smutne doniesienia. Już nawet w hrabstwie Hampshire wydarzają się częste podpalania i coraz większe jest podobieństwo, że wielki knuje się spisek. W Kent, Sussex i Surrey te same dzieją się bezprawia. Kiedy pan Peel w izbie niższej zagadniona, czy nie uczynił jakich rozporządzeń, nieszczęściu temu zapobiedz mogących, odpowiedział, że ani wojsko, ani milicja nie zaradzi mu, ale jedynie stowarzyszenie obywatelskie i miejscowa baczność mogą być w tej mierze skuteczną pomocą. Z resztą oświadczył, że nie objawia swoich zamiarów, ażeby celu nie udaremnić. PP. Denison i Hume sądzili, że oszczędność i reformy mogą uspokoić, na co P. Peel z gniewem odpowiedział, że nie widzi, co by spólnemu miało z owemi podpalaniami niepopularność ministrów. W Carlisle doszły rozruchy do tego stopnia, że wizerunki krócia Wellingtona i Pana Peela spalono; wizerunkowi pierwszego przypieczono do ust mowę ostatnią króla. Pospólstwo chodziło gromadnie po ulicach, wołało: Niech żyją O'Connel, Hunt i Cobbett, a nawet: Niech żyje djabeł! pod tym jednak warunkiem, ażeby porwał nieprzyjaciół tych, co krzyczeli. Nazajutrz obnoszono chorągwie z napisem: Precz z teraźniejszą konstytucją! Pospólstwo maszerowało po mieście przy biciu w bębny i przy odgłosie muzyki, niektórzy mieli w rękę pochodnie i trójkolorowe chorągwie z napisem Wolność albo śmierć. Znacomitsi obywatele zapisali się do gwardji dla utrzymania spokoju. W Dover panuje wielka trwoga. Nikogo nie wpuszczają do zamku. Nagromadzono tam znaczniejsze zapasy prochu, niż kiedy bąć po ostatniej wojnie. W nocy ciągną podwójne warty.

W Antwerpii włożono sekwestr na ruchomości i nieruchomości, będące własnością skarbu, rodziny królewskiej i wojska holenderskiego.